

Foto Jan Bulhak

Stare domostwo pod szumiącym lasem

Stare domostwo pod szumiącym lasem
zginęło z mojego życia i ze sennych marzeń,
tylko porą wiosenną przypomnę je czasem,
stare siedlisko, co wśród krwawych zdarzeń
strzaskane było ręką. Wrogą i krwawiącą.

Krzyż szary, umajony barwinkowym zieleń
jedynie duszę szarpie krwawym przypomnieniem;
zrąbał go wróg i okrył ciemnym czarnoziemem,
a wiatr go żegnał jękiem, zawodzeniem
a działa hukiem i eksplozją śmierci.

Wysoki chojar, co rósł nad ogrodem
rzadko już duszy śpiewa swoje smutne pieśni,
nie wiem, co zapomnienia stało się powodem
i to co się stało, że duch o nim nie śni,
że zapomina powoli, powoli.

A.S. 1956

Autorka wiersza, opublikowanego w Internecie na stronie Stanisławowa:
http://stanislawow.net/miejscowosci/artykuly/bukaczowce_wiersze.htm
nie ujawniła swojego nazwiska i skryła się za inicjałami